

Κεφάλαιο 3.5-3.6, 3.2:

Συναρτήσεις II

(Διάλεξη 12)

Διδάσκων: Δημήτρης Ζεϊναλιπούρ

Ανασκόπηση Δομής Προγράμματος με Συναρτήσεις


```
#include <stdio.h>
```


1

```
void PrintMessage ();
```

 Πρότυπο (Δήλωση) Συνάρτησης
(Δηλώνουν τι επιπλέον συναρτήσεις θα χρησιμοποιήσουμε χωρίς να ορίζουμε πως)

2


```
main ()  
{  
    PrintMessage ();
```

 Κλήση Συνάρτησης
(Ζητάμε να εκτελεστεί η συνάρτηση)

```
}
```

3

```
void PrintMessage (void)
```

 Ορισμός Συνάρτησης
(Ορίζουμε ποιες εντολές θέλουμε να εκτελεστούν με την κλήση)

```
{  
    printf ("A message for you:\n\n");  
    printf ("Have a Nice Day!\n");  
}
```


Συναρτήσεις

Σήμερα θα δούμε σε περισσότερο βάθος τις συναρτήσεις.

A) Συναρτήσεις χωρίς Παραμέτρους

B) Συναρτήσεις με Παραμέτρους

– Χωρίς Επιστροφή τιμής

– Με Επιστροφή Τιμής

C) Εμβέλεια Μεταβλητών

D) Συναρτήσεις Βιβλιοθηκών

A) Συνάρτηση Χρήστη χωρίς παραμέτρους

```
#include <stdio.h>

void display_six_stars(void)
{
    printf("*****\n");
    return;
}

int main(void)
{
    display_six_stars();
    return 0;
}
```

Προσοχή
Είτε “void” με “return”
Ή “int” με “return 0”

B) Συναρτήσεις με **Μία** Παράμετρο **χωρίς τιμή εξόδου**

Πρόβλημα:

Γράψετε μια συνάρτηση η οποία παίρνει ως τιμή εισόδου την ακτίνα ενός κύκλου (R), και στην συνέχεια εκτυπώνει το εμβαδόν του κύκλου με τον τύπο $\text{εμβαδό} = 3.14 * R^2$

Λύση:

```
void display_area(float R)
{
    int result;
    result = 3.14 * R * R;
    printf("The area is %f square meters\n", result);
}
```

B) Συναρτήσεις με Μία Παράμετρο χωρίς τιμή εξόδου


```
void printNumber(int number)
{
    printf(“%d mod 3 is %d\n”, number, number%3);
}
```

Τι πρόβλημα υπάρχει με την πιο κάτω συνάρτηση?

```
void printNumber(int number)
{
    int result;
    result = 5/number;
    printf(“5/%d = %d\n”, number, result );
}
```

B) Συναρτήσεις με τιμή εξόδου

Συνάρτηση παίρνει δυο παραμέτρους

```
float compute_area(float a, float b)
{
    float area;
    area = a * b;
    return area;
}
```

Επιστρέφει την τιμή της area που είναι τυπου float

// Μπορούσε απλούστερα να γράφει σαν:

```
float compute_area(float a, float b) {
    return a * b;
}
```


B) Σημασία Επιστροφής τιμής εξόδου

Τι γίνεται ακριβώς όταν μια συνάρτηση επιστρέψει κάποια τιμή?

- 1) Η τιμή ανατίθεται σε κάποια μεταβλητή
- 2) Το πρόγραμμα συνεχίζει να εκτελείτε από εκεί και πέρα
- 3) Αποδεσμεύετε η μνήμη που δεσμεύθηκε όταν έγινε η κλήση της συνάρτησης. Οι μεταβλητές (της συνάρτησης) δεν υφίστανται πλέον

Ας δούμε όλη την εικόνα της εκτέλεσης ...


```
#include <stdio.h>
```

```
float compute_area(float x, float y);
```

πρωτότυπο συνάρτησης

τυπικοί

παράμετροι

```
float compute_area(float a, float b)
```

```
{  
    ② return (a * b);  
}
```

ορισμός συνάρτησης

```
int main()  
{
```

```
    float length, width;  
    float area;
```

```
    printf("Enter length and width: ");  
    scanf("%f%f",&length, &width);
```

πραγματικοί

παράμετροι

```
    ① area = compute_area(length, width);
```

κλήση
συνάρτησης

```
    ③ printf("The area of a rectangle with dim %f by %f m is %f sq. m\n",  
           length, width, area);  
    return(0);
```

B) Παράδειγμα Υπολογισμού Μέσου δυο ακεραίων


```
#include <stdio.h>
float AverageTwo (int num1, int num2);
main ( )
{
    float average;
    int num1 = 5, num2 = 8;
    average = AverageTwo (num1, num2);
    printf ("The average of %d and %d is %f\n", num1, num2, average);
}

float AverageTwo (int num1, int num2)
{
    float average;

    average = (num1 + num2) / 2.0;
    return average;
}
```

C) Εμβέλεια Μεταβλητής (scope)

- Το τμήμα του προγράμματος που μπορεί μια μεταβλητή να χρησιμοποιηθεί
  - **local (τοπικές):**
    - δηλώνονται στην αρχή ενός **programming block** {...}
    - Χρησιμοποιούνται οπουδήποτε μετά τον ορισμό μέσα στο block
  - **global (σφαιρικές): ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ στο μάθημα**
    - Δηλώνονται έξω από συναρτήσεις
    - Χρησιμοποιούνται οπουδήποτε μέσα στο πρόγραμμα

C) Είδη Μεταβλητών και Εμβέλεια

```
#include <stdio.h>

#define d 5; // ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΑ
int c=5; // ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΒΛΗΤΗ (όλες οι συναρτήσεις την βλέπουν)

int sum(int x, int y) // x,y είναι τυπικές παράμετροι
{
    int c = 1; // ΤΟΠΙΚΗ ΜΕΤΑΒΛΗΤΗ (μόνο η sum την βλέπει)
    return x + y + c;
}

int main()
{
    int a = 5, b=6, c=11; // ΤΟΠΙΚΕΣ ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ (μόνο η main τις βλέπει)

    printf("%d + %d = %d", a, b, sum(a,b));

    return 0;
}
```

Το πρόγραμμα τυπώνει: 5+6=12

C) Τοπικές Μεταβλητές: Αλλαγή τιμής μεταβλητής

ΛΑΘΟΣ τρόπος να αυξήσουμε το num κατά 1

```
#include <stdio.h>
void AddOne (int);

main ()
{
    int num = 5;
    AddOne (num);
    printf ("In main: ");
    printf ("num = %d\n", num);
}
```

num
5

```
void AddOne (int num)
{
    num++;
    printf ("In AddOne: ");
    printf ("num = %d\n", num);
}
```

num
6

Το πρόγραμμα εκτυπώνει:

In AddOne: num=6
In main: num= 5

C) Τοπικές Μεταβλητές: Αλλαγή τιμής μεταβλητής

ΣΩΣΤΟΣ τρόπος να αυξήσουμε το num κατά 1

```
#include <stdio.h>
int AddOne (int);

main ()
{
    int num = 5;

    num = AddOne (num);
    printf ("In main: ");
    printf ("num = %d\n", num);
}
```

num
5

```
int AddOne (int num)
{
    num++;
    printf ("In AddOne: ");
    printf ("num = %d\n", num);
    return num;
}
```

num
6

Το πρόγραμμα εκτυπώνει:

In AddOne: num=6
In main: num= 6

D) Βιβλιοθήκες - Header Files

- Πολλές από τις λειτουργίες ενός προγραμματιστή είναι ήδη ορισμένες σε βιβλιοθήκες.
- Έτσι δεν χρειάζεται να γράφουμε όλη την λειτουργία ενός προγράμματος από την αρχή κάθε φορά.
- Τα header files, περιέχουν πρότυπα συναρτήσεων και δηλώσεις σταθερών και τύπων δεδομένων για τη συγκεκριμένη βιβλιοθήκη

D) Κοινά Header Files

header file	Περιέχει πρότυπα συναρτήσεων για:
<code><stdio.h></code>	είσοδο/ έξοδο
<code><math.h></code>	μαθηματικά
<code><stdlib.h></code>	μετατροπές αριθμών σε κείμενο (και αντίστροφα, ανάθεση μνήμης (memory allocation), τυχαίους αριθμούς, και αλλα.
<code><time.h></code>	χειρισμός ώρας και ημερομηνίας
<code><ctype.h></code>	συναρτήσεις που ελέγχουν χαρακτήρες για κάποιες ιδιότητες και μπορούν να μετατρέψουν μικρά σε κεφαλαία
<code><string.h></code>	χειρισμός strings

D1) Βιβλιοθήκη `math.h`

- **`double sqrt (double x);`**
  - Επιστρέφει την τετραγωνική ρίζα του x
- **`double pow (double x, double y)`**
  - Το x υψώνεται στην δύναμη y
    - `pow (3.0, 2.0)` is 9.0
    - `pow (8.0, 1.0 / 3)` is 2.0
- **`double sin (double x)`**
  - Ημίτονο του x (το x είναι σε ακτίνια)
- Όλες οι μαθηματικές συναρτήσεις έχουν `double` ως ορίσματα, και επιστρέφουν `double`

D2) Βιβλιοθήκη `stdlib.h`

- `void exit (int x);`
  - Προκαλεί τερματισμό του προγράμματος
- `void srand (unsigned int x);`
  - Αρχικοποιεί την γεννήτρια τυχαίων αριθμών με ένα ακέραιο (`unsigned`), π.χ.
    - `srand (200);`
- `int rand (void);`
  - Επιστρέφει ένα ψευδοτυχαίο ακέραιο (`unsigned int`) 0 και 4294967295
  - `num = rand( );`

D2) Βιβλιοθήκη `stdlib.h`: Συνάρτηση `rand()`

- Καθώς η `rand()` επιστρέφει `unsigned integers` σε ένα συγκεκριμένο εύρος τιμών, πρέπει να επεξεργαστούμε την τιμή που επιστρέφεται για να ταιριάζει στις ανάγκες μας.
- Αν θέλουμε τυχαίους αριθμούς από 0 μέχρι το 5
  - `num = rand() % 6`
- Αν θέλουμε από το 1 μέχρι το 6
  - `num = 1 + (rand() % 6);`
- Από το 5 μέχρι το 20
  - `num = 5 + (rand() % 16);`

D2) Βιβλιοθήκη `stdlib.h`: Συνάρτηση `rand()`&`srand()`

- Η γεννήτρια ψευδοτυχαίων αριθμών, χρειάζεται ένα `unsigned int` ως είσοδο (`seed`)
- Παρόλο που αυτά που παράγει φαίνονται τυχαίοι αριθμοί, αν ξαναχρησιμοποιήσουμε το ίδιο `seed`, θα πάρουμε την ίδια ακολουθία τυχαίων αριθμών
- Για να πάρουμε διαφορετική ακολουθία τυχαίων αριθμών, πρέπει να δίνουμε διαφορετικό `seed`

D2) Βιβλιοθήκη `stdlib.h`: Συνάρτηση `rand()` & `srand()`


```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define SEED 67
```

Χρησιμοποιώ το 67 ως seed (σπόρο)
συνεπώς οι ίδιοι αριθμοί θα
παράγονται κάθε φορά που τρέχω το
πρόγραμμα

```
main ( )
{
    int i, num;
    srand (SEED);
    for (i = 0; i < 5; i++)
    {
        num = rand ( );
        num = num % 6;
        printf ("%d\n", num);
    }
}
```

Αρχικοποίηση

Το πρόγραμμά μας παράγει
5 τυχαίους αριθμούς από το
μηδέν έως το πέντε

D3) Βιβλιοθήκη `time.h`

- Μια χρήσιμη συνάρτηση στη βιβλιοθήκη `time` είναι η `time( )`
- Επιστέφει την ώρα της ημέρας ως δευτερόλεπτα
- Εφόσον ο αριθμός είναι διαφορετικός κάθε φορά που καλείται, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως `seed` σε μία γεννήτρια τυχαίων αριθμών
- Π.χ.
  - **`srand (time ( NULL) ) ;`**